

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Bryan Andrew Ker

Εφεσίβλητοι: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστούν οι αποφάσεις νομικών ενώσεων χωρίς νομική προσωπικότητα, που έχουν συσταθεί εκ του νόμου βάσει ειδικού δικαιώματος των δικαιούχων, οι οποίες λαμβάνονται με την πλειοψηφία των μελών τους αλλά δεσμεύουν το σύνολό τους, ακόμη και όσους δεν συμφώνησαν με αυτές, έρεισμα «συμβατικής υποχρέωσης» όσον αφορά τον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές οι κανόνες για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου σε συμβατικές ενοχές του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I);
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα: Εφαρμόζονται στις αποφάσεις αυτές οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II) και ποιά από τις εκτιθέμενες στον κανονισμό εξωσυμβατικές νομικές βάσεις ασκεί εν προκειμένω επιρροή;
- 4) Σε περίπτωση που στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση: Πρέπει οι αποφάσεις ενώσεων χωρίς νομική προσωπικότητα που αφορούν τις δαπάνες συντηρήσεως κτιρίου να θεωρηθούν ως «σύμβαση παροχής υπηρεσιών» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) ή ως σύμβαση με αντικείμενο «εμπράγματο δικαίωμα» ή «μίσθωση» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές (Ρώμη II) (ΕΕ 2007, L 199, σ. 40).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour du travail de Liège (Βέλγιο) στις 18 Ιανουαρίου 2018 — V κατά Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

(Υπόθεση C-33/18)

(2018/C 112/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: V

Καθών: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο, πριν την 1η Μαΐου 2010, άρχισε να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και μη μισθωτή δραστηριότητα στο Βέλγιο οφείλει, προκειμένου να υπάγεται στην εφαρμοστέα, σύμφωνα με τον κανονισμό 883/2004, νομοθεσία, να υποβάλει ρητώς σχετική αίτηση, ακόμη και αν δεν υπαγόταν στο βελγικό σύστημα πριν την 1η Μαΐου 2010 και η υπαγωγή του στη βελγική νομοθεσία σχετικά με το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των ανεξάρτητων επαγγελματιών δεν έλαβε χώρα παρά μόνον αναδρομικώς, μετά την παρέλευση της προθεσμίας των τριών μηνών, η οποία άρχισε την 1 Μαΐου 2010;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα, συνεπάγεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004 αίτηση, η οποία υποβάλλεται υπό τις προαναφερθείσες περιστάσεις, την εφαρμογή της νομοθεσίας του αρμόδιου, σύμφωνα με τον κανονισμό 883/2004, κράτους με αναδρομική ισχύ από 1ης Μαΐου 2010;

⁽¹⁾ ΕΕ L 166, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 19 Ιανουαρίου 2018 — Vueling Airlines SA κατά Jean-Luc Poignant

(Υπόθεση C-37/18)

(2018/C 112/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Vueling Airlines SA

Ανααιρεσίβλητος: Jean-Luc Poignant

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τυχάνει εφαρμογής η ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την απόφασή του της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15), στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005 ⁽³⁾, επί διαφοράς σχετικής με το αδίκημα της συγκαλυμμένης εργασίας, στην οποία τα πιστοποιητικά E 101 εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 574/72/ΕΚ, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ⁽⁴⁾, ενώ η κατάσταση ενέπιπτε στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο i, για μισθωτούς που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο έδαφος του κράτους μέλους του οποίου είναι υπήκοοι, και επί του οποίου η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών διατηρεί υποκατάστημα, και ενώ από μόνη την ανάγνωση του πιστοποιητικού E 101 το οποίο αναφέρει ως τόπο απασχολήσεως του μισθωτού αερολιμένα και ως εργοδότη αεροπορική εταιρία μπορούσε να συναχθεί ότι το πιστοποιητικό είχε αποκτηθεί δολίως;